

en saadan midlertidig Frist for Statsdriften ved Lov; men, da det jo altid er noget vanskeligt at faae store Reformers fremmede paa eengang, og da vi nu ere vante til at modtage saadanne portionsviis, saa kan det vistnok ogsaa siges at have været ret rimeligt, at en saadan i og for sig mindre rigtig Frist kom ind i Loven, for derved at opnaae det øvrige efter min Mening særdeles store Gode, som ved denne tilveiebragtes. Naar den høitærerede Minister nu har forelagt et Lovforslag, som gaar ud paa at udvide Statsdriften indtil Aaret 1872, altsaa paa at fortsætte den midlertidige Tilstand saalænge, saa forekommer dette mig imidlertid at være mindre heldigt. Man bør efter min Formening ikke atter forlænge den midlertidige Tilstand i det nævnte Tidsrum. Efterat Statsdriften er bleven anvendelig paa en Banestrækning af omtrent 55 Mil, en Banestrækning, som nu udgjør et stort Hele for sig, forekommer det mig tværtimod, at det vilde være ønskeligt, at man snarest muligt fik tilveiebragt den fornødne Fasthed i Styrelsen af Driften. Medens jeg ikke skal gjøre nogen Indvending imod, at det Lovforslag, som nu er fremkommet, ikke allerede indeholder Begjæring om en saadan endelig Stadfæstelse af Statsdriften i det Enkelte eller om Formerne for en saadan vedvarende Styrelse, saa kan jeg derfor dog ikke Andet end meget ønske, at vi allerede til næste Aar maatte kunne modtage et Lovforslag herom fra Regjeringen, thi fra Regjeringen maa vistnok et saadant Lovforslag komme, da det vilde være vanskeligt fra privat Side at tage Initiativet dertil. Naar jeg saaledes kunde ønske at gaare en ganske anden Vej end den, som ønskedes indslaaet fra nogle af Folkethingets Medlemmers Side, nemlig at indskrænke det foreliggende Lovforslags Varighed, istedetfor at der i det andet Thing reiste sig Stemmer for at udvide samme, saa er det ingenlunde, fordi jeg paa nogen Maade vil udtale nogen Misfornoieelse med den nuværende Styrelse af Jernbanevesenet fra Statens Side. Det forekommer mig meget mere, at det har været styret med særdeles megen Omtanke, og at der har været Drift i Styrelsen, saaledes at flere hensigtsmæssige Reformers ere blevne foretagne. Om det end forekommer mig, at

disse Reformers have været noget for ængstelige, saa veed jeg, at der er Andre, som allerede have anseet dem for noget vel driftige, og jeg antager derfor, at det muligt netop er det Rette, som er blevet truffet. Jeg troer imidlertid, at Statsdriftens Godhed væsentlig afhænger af forskellige Betingelser, hvoraf ikke den er den mindst væsentlige, at der haves Sikkerhed for, at de Reformers, som foretages, faae nogen Tid til at bære Frugt. Af andre Betingelser skal jeg — da jeg troer, at der maa tages Hensyn ogsaa til dem, naar der, hvad jeg haaber, snart bliver Tale om et Lovforslag, der endelig indretter Styrelsens Former — endvidere fremhæve, at der er en god Samvirken mellem de sammenstødende Baner, og dernæst at der søges hændagen af den Kraft til Banerne, som det er muligt at opnaae for dem. Med Hensyn til den første ovenfor nævnte Betingelse er Fasthed i Styrelsen i høi Grad nødvendig. Det er en meget vanskelig Stilling for Bestyreren, naar han ved at træffe en Reform, som muligviis først efter nogle Aar vil vise sig at være gavnlig, er udsat for den Fare, at Reformens Virkning bliver bedømt paa et tidligere Standpunkt, end den retlig burde bedømmes. Med Hensyn til Samvirkningen mellem de sammenstødende Baner, hvilken jeg omtalte som nødvendig, troer jeg at turde udtale det Ønske, at der fra den høitærerede Indvigningsministers Side ogsaa vil blive taget Hensyn til, at Styrelsesformen bliver saa vistnok som, at den kan understøtte Ministerens Bestræbelser, der vistnok gaar i den Retning, som jeg nys nævnde. Medens der fra den hollandske og den flensborgske Banestyrelses Side er viist den højeste Grad af Imødekommenhed mod den syenssk-jydsk Jernbanestyrelse, har denne derimod, saavidt vides, ikke hos den sjællandske Jernbanes Bestyrelse mødt den Hensynsfuldhed, som jeg troer, at man kunde være berettiget til at vente af et af Staten garanteret og paa Statens Credit grundet Selskab. Jeg skal imidlertid ikke her gaare nærmere ind paa dette Punkt; jeg antager tilmed, at Alle ere bekendte med den mærkværdige Fremgangsmaade, som netop for nylig med Jøie har været saa stærkt paataalt fra mange Sider, den